

[Wilhelm]

hånden både ADAM og det økonomiske råd har afskrevet som uanvendelig til de officielle valuta- og beskæftigelsesmæssige formål, men som selvfølgelig er højst anvendelig til helt andre formål, som man nødvendigvis siger højt. Opretholdelse af den disponible realløn lovede SV. Det holdt man ikke engang ud fra løndiktatets forudsætninger, som var en pristigningstakt på 5 pct. årligt, og siden diktatet har takten såmænd bare været den dobbelte. De allerede tyvstjålne dyrtidsportioner forblev tyvstjålne. Nu forlængede man tyveriet ved tvangsmæssigt salg af feriedage til lønmodtagerne for deres egne dyrtidsportioner, og jo lavere løn, jo større overpris. Men vigtigst af det hele: med dette tredje diktat i træk blev der taget et afgørende skridt henimod en egentlig afskaffelse af lønarbejdernes ret til at forhandle om og aktionere for egne løn- og arbejdsvilkår.

En vigtig ting har været beslutningen om ilandføring af naturgassen fra den danske Nordsøsokke og anvendelsen i den hjemlige energiforsyning. Jeg ved, at statsministeren bruger denne beslutning til at retfærdiggøre SV-regeringen. Uden SV-regeringen var der ikke flertal, siger han rundt omkring. Det er usandt. Rigtigt er det, at venstre har skiftet standpunkt i denne sag, men der var i forvejen et bekvemt flertal for ilandføring og anvendelse af naturgassen. SV-regeringens betydning i denne forbindelse har derimod bestået i, at staten mistede de meget kraftige pressionsmidler over for DUC, som kunne konstateres under energidebatten her for et år siden, hvis socialdemokratiet da ellers ville benytte dem, at gassen er købt alt for dyrt, og at DUC har fået folketinget til at bekræfte alle de tåbeligheder på koncessionsområdet, som skiftende regeringer har begået helt tilbage til 1962, også for så vidt angår olien, som ikke har det mindste med gaskontrakten at gøre.

Så har der som nævnt været det nye boligforlig efter recepten: meget forlig og lidt bolig. Da det ikke kunne skjules, at SV-udspillet var det mest fantasiforladte og selvopgivende boligudspil nogen sinde, måtte det shines lidt op før vedtagelsen. Det skete med lidt mere emballage samt en etikette med betegnelsen »fremme af andelstanken«. Ved nærmere eftersyn har det vist sig, at betegnelsen alene dækker over, at de radikale har fået andel i forliget.

Det første års SV-politik bekræfter, at det fremherskende træk i forholdet mellem de to partier er enighed i opfattelsen af alle de grundlæggende problemstillinger. Socialdemokratiet udgør ikke noget alternativ til borgerlig politisk tankegang. Også en socialdemokratisk regering ville dikteret overenskomstfornyelsen, som den demonstrerede det de foregående gange, og selv indholdet i diktatet ville såmænd stort set være blevet det samme. Ligeså med gaskontrakten og med boligforsømmelserne. I alle de økonomisk afgørende spørgsmål anlægger socialdemokratiet fundamentalt den samme vurdering som firkløverpartierne. Det gælder vurderingen af, hvad der er krisens årsag, og hvad der skal gøres ved det. Det gælder det grundlæggende synspunkt, at lønningerne skal ned og profitterne op og det kollektive forbrug begrænses. Det gælder den holdning, at vi alle, som det hedder, er i samme båd, og at klassekampen derfor må vige for classesamarbejdet, hvilket uundgåeligt bliver det samme som at skifte side i klassekampen. Lønningerne ned og profitterne op!

Frustrationerne over denne regering breder sig da også hos alle, lige med undtagelse af Thomas Nielsen, som i marts så et regeringsskifte, ingen andre har observeret, og så hr. Risgaard, som igen er blevet enig med hr. Knudsen.

Om det så er hr. Jens Møller, der for mindre end et år siden hilste SV velkommen og lod forstå, at det nærmest var hans opfindelse, så har han nu fået nok. For et par uger siden proklamerede han, at nu måtte landet have en genrejsningsregering, eller som han også kaldte det: en fugl Fønixs-regering. Men efterhånden som han udviklede det, han kaldte sine tanker, blev det klart, at hvad hr. Jens Møller i sin omtågede tilstand antog for fugl Fønixs, var slet ikke fugl Fønixs, det var såmænd bare Anders And, ligesom hele hr. Jens Møllers genrejsningsregering var hentet lige ud af Andeby, med de tre kække og åh så snusfornuftige spejderdrengene hr. Poul Schlüter, hr. Melchior og hr. Honoré som Rip og Rap og Rup og med det fjerde blad i kløveret, hr. Uffemand Jensen, som Georg Gearløs. Ja, hr. Jens Møller forestillede sig endda nogle overløbere fra Bjørnebanden, for som han meget logisk ræsonnerede: vi er jo enige om det væsentlige. Godt nok er Onkel Joakim og Bjørnebanden uenige om,